

~~215~~ 190 Rare b

ಶ್ರೀ : ಬಾಳ - ಗೆಳೆ

ಶ್ರೀ : ಅಮೃತಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಶಂಕರನಾಯಕ
ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥವಾಚಾಂಶು

ಶ್ರೀ : ಶಂಕರ ೧೨೨೭/೭೮
ಅಕ್ಷರ ಗ್ರಂಥಾಲಯ

ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ
ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ.

1956

ಪ್ರಕಟಣೆ

ಬಾಳ ಗೆಳತಿ

[ಶೃಂಗಾರ ಕವನಗಳು]

ಅಮ್ಮೆಂಬಳ ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ನಾವಡ

ಪುರಾಣಮಾಲೆ

೧೯೫೬

8K1.6

NAV 6

ಪ್ರಕಟಣೆ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ,

ಕೋಟೆಕಾರು.

ಶ್ರೀ ಮಹಾಭಾರತ

[ಶ್ರೀ ಮಹಾಭಾರತ]

ಶ್ರೀ ಮಹಾಭಾರತ

ಶ್ರೀ ಮಹಾಭಾರತ

ಶ್ರೀ ಮಹಾಭಾರತ

ಶ್ರೀ ಮಹಾಭಾರತ

ಶ್ರೀ ಮಹಾಭಾರತ

ಸಾಹಿತ್ಯಾಂಜಲಿ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ ಪುಷ್ಪ ೯.

ಬಾಳ ಗೆಳತಿ

[ಶೃಂಗಾರ ಕವನಗಳು]

ಅಮ್ಮೆಂಬಳ ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ನಾವಡ,
ಆನಂದಾಶ್ರಮ ಹೈಸ್ಕೂಲ್, ಉಳ್ಳಾಲ.

೧೯೫೬

ಸಾಹಿತ್ಯಾಂಜಲಿ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ,
ಆನಂದಾಶ್ರಮ,
ಕೋಟಿಕಾರ್, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ.

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ ೧೯೫೬.

[ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರ ಲೇಖಕರದು.]

8K1.6
NAV 6

ಬೆಲೆ—ಹನ್ನೆರಡಾಣೆ.

ಮುದ್ರಕರು:

ಕೆನರಾ ಪ್ರೆಸ್, ಮಂಗಳೂರು.

ಗಣಕೀಕರಣ ವಿಭಾಗ

ಅಭಿಪ್ರಾಯ

“..... ನನಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವರ (ಶ್ರೀ. ಅಮ್ಮಂಬಳ ಶಂಕರ ನಾರಾಯಣರ) ಶೃಂಗಾರಾತ್ಮಕ ಕವನಗಳು ಪ್ರಿಯವಾಗಿ ತೋರಿದುವು.....”

ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ.

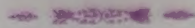
[‘ಸರ’ದ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ.]

(R)

092178

ಕವನಗಳ ವಿವರ

ಹೆಸರು	ಪುಟ
೧. ಬಾಳ ಗೆಳತಿ	೧
೨. ನನ್ನಾಕೆ	೨
೩. ತವರುಮನೆಯಲಿ ಮಡದಿ	೪
೪. ನಲ್ಲೆಯ ನೆನಪು	೬
೫. ಇಂದು ಬರುವಳು ನನ್ನ ಮನದನ್ನೆ	೮
೬. ಕೋಪವೇತಕೆ ಮಾನಿನಿ?	೧೦
೭. “ಸುಖವಿಲ್ಲ!”	೧೨
೮. “ಸುಖವುಂಟು!”	೧೪
೯. ಮುಗುದೆ	೧೬
೧೦. ಕಿಶೋರಿ	೧೭
೧೧. ಬಾ ಗೆಳತಿ!	೧೯
೧೨. ನಲ್ಲೆಯ ನಗುನೊಗ	೨೧
೧೩. ಸಂಜೆ ಕಡಲು ಕರೆಯಲ್ಲಿ ನಲ್ಲೆಯೊಡನೆ	೨೨
೧೪. ಪ್ರಿಯದರ್ಶಿನಿ!	೨೪
೧೫. ಉಯ್ಯಾಲೆಯಾಡೋಣ!	೨೫
೧೬. ರೋಗಿಯಾದ ಮಡದಿ	೨೬
೧೭. ನಲುಮೆಯ ನಲ್ಲ	೨೭
೧೮. ದುಃಖ ರಾತ್ರಿ	೨೯
೧೯. ವಿರಹಿಣಿ	೩೧
೨೦. ಪ್ರೇಮಾಂಜಲಿ	೩೨
೨೧. ಮಗು	೩೪
೨೨. ಸಾರ್ಥಕತೆ	೩೫
೨೩. ಸಮರ್ಪಣ	೩೬

ಪ್ರೇಮಾಂಜಲಿ

ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದಾರ್ಶನಿಕ ಶೊಪೆನ್‌ಹವರ್‌ಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗೌರವಭಾವವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರತ್ಯುತ್ತಾದನೆಯ ಒಂದೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ನಿಯೋಜಿತಳಾದ ಮಾಟಗಾತಿ—ಹೆಣ್ಣು. ಸಂಸಾರ ರಥದ ಎರಡು ಗಾಲಿಗಳು ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣು, ಎಂಬುದನ್ನು ಆತ ಒಪ್ಪಿದವನಲ್ಲ. ಬದುಕನ್ನು ಹಸನುಗೊಳಿಸುವ ಮಹಾಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಬದುಕಿನ ಸಹಸ್ರ ಜಂಜಡಗಳಿಗೆ ಆಕೆಯೇ ಕಾರಣಳು—ಎಂಬುದು ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು.

ಶೊಪೆನ್‌ಹವರನ ಜೀವನ ಕಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿದವರಿಗೆ, ಅವನ ತತ್ವಜ್ಞಾನ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ತೋರಲಾರದು. ಆತನದು, ತಾಯಿಯ ಒಲವನ್ನೇ ಕಂಡರಿಯದ ಗಂಡುಜೀವ. ಪ್ರೇಮಪ್ರಕರಣವಂತೂ ಬದುಕಿನ ಕಹಿ ನೆನಪು. ಮುಪ್ಪಿನ ವರೆಗೂ ಆತ ಬಾಳಿದುದು ಒಂಟಿಯಾಗಿಯೇ. ಅಂತಹ ಮನುಷ್ಯ, ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕ್ಷುದ್ರಜೀವಿಯಾಗಿ ಕಂಡುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೇ ಸರಿ.

ಆದರೆ ಲೋಕದ ಸಾಹಿತ್ಯೇತಿಹಾಸ ನಮಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದೇ ನನ್ನು? ಅನುಕೂಲೆಯಾದ ಬಾಳಗಳಿತಿ, ಬರೆಹಗಾರನ ಲೇಖನಿಗೆ ನಿತ್ಯ ಚೇತನವನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲ ಸಮರ್ಥ. ಶತ ಶತಮಾನಗಳ ಕಥೆ ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯನೆಂಬುದನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ವಸ್ತುವಾಗಿರುವ ವೈವಿಧ್ಯ ಪೂರ್ಣ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಒಲವೂ ಪ್ರಮುಖವಾದುದೇ. ಪ್ರೇಮ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಾಹಿತ್ಯಕೃತಿಗಳಿಗೆ ವಿಷಯವಾಗಿಲ್ಲ! ಪ್ರೇಯಸಿ—ಬದುಕಿನ ಜತೆಗಾತಿ—ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಾಹಿತ್ಯಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣಳಾಗಿಲ್ಲ!

ಪಶ್ಚಿಮತೀರ ಕನ್ನಡನಾಡಿಗೆ ನೀಡಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ಕವಿ ಅಮ್ಮಂಬಳ ಶಂಕರನಾರಾಯಣರು, ದಾರ್ಶನಿಕ ಶೊಪೆನ್ ಹವರನ ಜಾಡು ಹಿಡಿದವರಲ್ಲ. ಕಾರಣವಿಷ್ಟೆ: ಅವರ ಹೃದಯ, ಒಲವಿನ ಜಲ ಒಸರದ ಬೆಂಗಾಡಲ್ಲ; ಅದು, ನೂರಾರು ವರ್ಣರಂಜಿತ ಕಾರಂಜಿಗಳು ಚಿಮ್ಮುತ್ತಲೇ ಇರುವ ಬೃಂದಾವನ.

‘ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮದೀಪ ಒಲವಿನಾರತಿ ಬೆಳಗಲೆ’ಂದು ಹಾರೈಸು
ಕವಿಗೆ ಹೀಗೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ.

ದೇವದೇವನರ್ಥವಿಹುದು
ಪ್ರೇಮಭಾವ ರೀತಿಯು
ಜೀವ ಜೀವ ಸಾಮರಸ್ಯ-
ಮೊಂದೆ ಪ್ರೀತಿ ನೀತಿಯು

ತನ್ನಾಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಕವಿಗೆ ಹೀಗೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ:
ಜೌವನದ ಬಟ್ಟಲಲಿ ಪ್ರೇಮಸುಧೆಯನ್ನೆರೆದು
ಕುಡಿಸುತಿಹ ನನ್ನಾಕೆಯಿರೆ ಸಗ್ಗವೇಕೆ?
ಜೀವಮಧುಕರನವಳ ಮುಖಕಮಲದಿಂದೊಲಿದು
ಸೌಂದರ್ಯ ಮಧುವೀಂಟುತಿರೆ ಬೊಮ್ಮ ಬೇಕೆ?

ಆಕೆಯ ಇದಿರಲ್ಲಿ ‘ಬೇರೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಕೆಲ್ಲ ಸೋಲು’ ಎಂದು ಭಾ
ಸುವ ಕವಿಗೆ ಹೀಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ.

‘ಬಡತನದಿ ಬಿತೆಯಿಲ್ಲ; ಬಾಳಿನಲಿ ಬೆಳಕುಂಟು;
ಎರಡು ಜೀವಗಳೈಕೈವಾದ ಬಿಸುಗರಿಯಲಿ
ಒಡವೆರೆದ ನಲ್ಮಿಯಲಿ ನೈಜ ಸುಖಮುಖವುಂಟು-’
ಎಂಬ ಭಾವದ ಬೋಧೆಯರಿತೆನಾಕೆಯಲಿ.

ಮಡದಿ ತವರುಮನೆಗೆ ಹೋದಳೆಂದರೆ ಕವಿಗೆ ಸಂಕಟ. ಹೆಚ್ಚು
ಹೆಚ್ಚಿಗೂ ಆಕೆಯ ನೆನಪು. ಎಂದು ಬರುವಳೋ ಎಂಬ ಕಾತರ. ‘ಯಾ
ಕಜ್ಜವ ಗೈಯಹೋದರು ನಿನ್ನ ನೆನಪೇ ಸುಳಿವುದು’.

ಬಳ್ಳಿಯಲಿ ಮಲರಿರುವ ಹೂಗಳ
ಚೆಲುವಿಕೆಯ ದಿಟ್ಟಿಸುತಿರೆ
ನಿನ್ನ ನಗೆಗಣ್ಣುಗಳು ಬಗೆಯಿದಿ-
ರಲ್ಲಿ ಕುಣಿವಂತೆನಿಪುದು.

ನಲ್ಗೆ ಇಂದು ಮರಳಿ ಬರುವಳೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಾಗಲಂತೂ ಆ
ಪರಮ ಸುಖ.

ಇಂದೋಪಲೈತಂದು ಪ್ರೇಮ ಪ್ರವಾಹದಲಿ
ಅನಂದ ಜಲದಿಂದ ಮೀಯಿಸುವಳು
ತೋಳುಗಳ ಹೂಸರಗಳಿಂದೆನ್ನ ಸೆರೆವಿಡಿದು
ಸವಿಮುತ್ತುಗಳ ಮಾಲೆ ತೊಡಿಸಲಿಹಳು

ಮಾನಿನಿ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡ ದಿನವಂತೂ ಕವಿಯ ಕಂಠದಿಂದ ಹೊರ
ಬಿಡುವುದು ತುಂಬಿತನದ ಹಾಡು. 'ಸಿಟ್ಟುಗ ಬೇಡ. ಹಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೆ ಹುರಿ
ಡಲೆ. ಮುದಿತನದ ಎಲ್ಲಯ ಸಂತೋಷ?' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನೇಕೆ ಹುಬ್ಬಿನ ಬಳ್ಳಿಯೊಳಾ ಕೊಂಕು?

ಕಣ್ಣಿನ ಕಡೆಯಲಿ ಕಡುಗೊಂಪು?

ತುಟಿಯದುರುವುದೇಕೆ? ಮೂಗರಳುವುದೇಕೆ?

ಮೂಡಿ ಬರಲಿ ಬಿಳಿನಗೆಯಿಂಪು.

ಕೋಟ್ಯನುಕೋಟಿ ಸಂಸಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣುವ ಚಿತ್ರ: 'ಸುಖವಿಲ್ಲ'
ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾತು]. ಈಡೇರದ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು, ಸುಖಗಳೆಂದು
ನಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಓರಗಯವರತ್ತ ನೆರೆಹೊರೆಯವರತ್ತ ಬೊಟ್ಟುವಾಡಿ,
ಮೆದುರುವ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡದ ಹೆಣ್ಣು ಪ್ರಾಯಶಃ ಇರಲಾರಳು.
ಆಕೆಯ ಮಾತುಗಳೇ ಈ ಕವಿತೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕೇಳಿಬರುವ ನಿತ್ಯ
ಮಂತ್ರ ನಿಜ. ಆದರೆ, ಕವಿಯ ಜಾಣ್ಮೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಆ ಮಂತ್ರವಿಲ್ಲಿ ಜೀವ
ತಳೆದಿದೆ; ರಸಪೂರ್ಣ ಗೀತವಾಗಿದೆ.

ಹೆಣ್ಣಿನ ಆ ಹಾಡಿಗೆ ಗಂಡನ-ಗಂಡನ-ಉತ್ತರ: 'ಸುಖವುಂಟು'. ಅಣ
ಕಿಸುವ, ರಮಿಸುವ, ವಾದಿಸುವ ಆ ಧ್ವನಿ ಅಪೂರ್ವವಾದುದು.

ಮುಗುದೆ! ಮೋಹನೆ! ನಲ್ಲೆ! ನಿನ್ನ ಮಾತನು ಕೇಳಿ

ನಗುವುಕ್ಕಿ ತುಟಿಮಿಕ್ಕಿ ಬರುತಿರುವುದು

—ಶಕುಂತಲೆ ನಾರ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನುಟ್ಟು ದುಷ್ಯಂತನಿಗೆ ಚೆಲುವನೀಯ
ರಿಲ್ಲವೆ? ಲೋಹ ಹೊರೆಯಲ್ಲವೆ? ಸೀತೆ—ಪಾಂಚಾಲಿಯರಿದ್ದವೇ ತೊಡ
ವುಗಳು ಕಾಡಿನಲೆದಾಟದಲಿ?

ಬಾಹ್ಯ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಸುಖ ಹುದುಗಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ

ಮನದ ಮರೆಯಲಿ ಮನೆಯ ಮಾಡಿರುವುದು

ಆಸೆ ಮುಗಿಲುಗಳೋಳಿ ತಿಳಿವು ಗಾಳಿಗೆ ಚೆದರಿ

ತೃಪ್ತಿಸಭದಲ್ಲಿ ಸೊಗದ ನೇಸರೆಸೆಯುವುದು

ಹೀಗೂ ವಾದಿಸಿ ಕೈಬಿಡಿದಾಕೆಯನ್ನು ಸಂತವಿಡಬಲ್ಲ ಕವಿ ಹನ್ನೆರಡು ಸ
ಇನಿಯಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಹೀಗೆನಿಸುತ್ತದೆ ಕವಿಗೆ:

ನಾನು ಕಂಡಿರುವ ಚಿಲುಬಾಲೆಯರ ಸೌಂದರ್ಯ
ಪಾರ ಸರ್ವಸ್ವದಂತಿವಳಿಸೆಯುತಿಹಳು.
ಕಣ್ ಕಣ್ ಮನಕೆ ಸ್ವೀಕರಿಸದೊಸರ ಸೇತುಪತಿವಳು
ತಂಗದಿರನಂತೆ ತುಪೀಯುತಿಹಳು

ಆತನ ಪಾಲಿಗೆ—

ನಲ್ಲೆಯ ನಗುಮೊಗ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ
ಮನೆಯಲ್ಲಾಬಿಳಗು

ಪ್ರಿಯ ರಸಿಕನ ಪ್ರಿಯದರ್ಶಿನಿಯೊಬ್ಬಳು, ಮೊಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ
ಮುನಿಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಳು.

ನಸುಮುನಿಸಿನ ಪ್ರಣಯಾನ್ವಿತೆ
ಲಜ್ಜಾತುರೆ ಮುಗ್ಧೆ
ಒಯ್ಯಾರದಿ ಪಿಸುನುಡಿಯುತೆ
ಒಲಿದಳು ಸುಸ್ಥಿಗ್ಧೆ

ಮಡದಿಯೊಮ್ಮೆ ಕಾಹಿಲೆಯಿಂದ ನರಳಿದಾಗ ಈ ಕವಿ ಅಪಾರಮ
ವೇದನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. 'ಮರುಗದಿರು ಮನದನ್ನೆ! ಸ್ವಸ್ಥ
ಚೆನ್ನೆ!' ಎಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಸಂತೈಸುತ್ತಾರೆ.

ಬಾಳಿನಾಗಸವೊಮ್ಮೆ ಶುಭ್ರವಿರಬಹುದು
ಮಗುದೊಮ್ಮೆ ನರಳಿಕೆಯ ಕಾರ್ತೋಡ ಬಹುದು
ಎರಡನೊಂದೇ ರೀತಿ ತಿಳವ ಸಮಚಿತ್ತ
ಸಂಸಾರದಲಿ ತುಂಬಬೇಕಾದ ತತ್ತ್ವ

ಸಂಕಟದ ಕಾಲುಬಾಧೆ ಬೇಗನೆ ಕಳೆಯಬೇಯದೇ ಆತನ ಮಾರ್ಗಿಕೆ

ಮನ್ನ ಮನ್ನವೆತ್ತು ಬಿಡಿ ಕನ್ನಲೆಯು ಕೊಲಗಿ
ಸವಿಸೊಗದ ಬಾಳ್ವೆಳಗು ಬೇಗನೇ ಬಿಳಗಿ
ಬರಲಿರುವುದೆನ್ನುವಾಶಾವಾದವೆನುಗೆ
ದಾರಿ ತೋರಲಿ ಮುಂದೆ ಧ್ರುವ ತಾರಿಯಾಗಿ

ನಲುಮೆಯ ನಲ್ಲನನ್ನು ಕುರಿತು ನಲ್ಲ ತೋರುವ ಪ್ರೀತಿಯೂ
ಅಗಾಧವಾದುದು. 'ಪ್ರೇಮದ ಬೆಳೆಯನು ಬಾಳಿನ ಬಯಲಲಿ ಬೆಳೆಯೋಣ',
ಎಂದು ಆಕೆ ಆತನಿಗೆ ಆಹ್ವಾನವೀಯುತ್ತಾಳೆ.

ಬಾಳಿನ ಬಳ್ಳಿಗೆ ಬಳಿ ಹೂ ಮೂಡಲಿ
ಮೂಡಿದ ಹೂವಿಗೆ ಹಣ್ಣಿರಲಿ
ಹಣ್ಣಿನ ಬೆಳೆಯಲಿ ಭಾವೀ ಜೀವನ
ಧನ್ಯತೆ ಪಡೆಯಲಿ ಹದುಳದಲಿ

— ಎನ್ನುವುದು ಆಕೆಯ ಆಶಯ.

ಎರಡು ಚಿತ್ರಗಳ, ಜೀವಗಳ, ಬೆಸುಗೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ ಕವಿ, ತನ್ನ
ಕುಸುರಿನ ಕುಂಚದಿಂದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಎಳೆಎಳೆಯಾಗಿ
ಚಿತ್ರಿಸಲು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಸನ-ರ್ಥ.

ತೋಳ ತಳ್ಳೆಯ ತೆರಪು ಕಾದಿದೆ
ನಲ್ಲನಪ್ಪುಗೆಗೆ
ಮಿರುಗು ಕೆನ್ನೆಯು ನುಣುಪುಗೊಂಡಿದೆ
ಮುತ್ತಿನೊತ್ತಿಗೆಗೆ
ಕಣ್ಣಿನೀರನು ಕರೆವುದೊಂದೇ
ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದುದಿಂದೇ
ನಲ್ಲನಿಲ್ಲದೆ ಶೂನ್ಯವಾಗಿದೆ
ನನ್ನ ಹೃದಯವಿದು
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಸಮಯ ಸರಿವುದು
ದುಃಖರಾತ್ರಿಯಿದು.

— ಪತಿ ಬರದೇ ಇದ್ದ ರಾತ್ರಿ ಸತಿ ಹಾಗೆ ಹಲುಬಿದಳು.

ಈ ಸಾಲುಗಳನ್ನೋದಿದಾಗ ನಿನಗಿಗೆ ಬರುವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಮರುಕ.
ಗತಕಾಲದ ಆ ಶೃಂಗಾರ ಕವಿ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಅಪ್ರತಿಮವೆನಿಸುವ ಪ್ರೇಮ
ಮುಕ್ತಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ. ಆತನ ಕೃತಿಗಳು, ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯದ
ಹೆಮ್ಮೆ. ಅಂತೆಯೇ ಕನ್ನಡಿಗರಾದ ನಮ್ಮ ಹೆಮ್ಮೆ ಕವಿ ಅಮ್ಮಂಬಳರ
'ದುಃಖರಾತ್ರಿ'.

ಬಳ್ಳೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಕವಿತೆ: 'ಪ್ರೇಮಾಂಜಲಿ.'

ಕೆಲವು ಮನುಗಳ ಕೋದು ಸರಸ ಸುರಿದಿಹೆನಿಂದು
ಗೆಲವಿನೊಲವಿನ ಕಾಣ್ಣೆಯಿದನು ನೀನು
ಕೊಳ್ಳು ಬೇಗನೆ ಬಂದು, ಕೊಳ್ಳದಿರಲಾ ಮಾಲೆ
ಕಳೆಗುಂದಿ ಕೊರಕೊರಗಿ ಸೊರಗದೇನು?

ಈ ಪ್ರೇಮಾಂಜಲಿಯ ಅರ್ಪಣೆಯ ಬಳಿಕ 'ಮಗು'

ಸತಿ-ಪತಿಯರೆಯೊಲವಿನೊಂದು ತಿಳಿನೀರಿಂದ

ಬೆಳೆದರಡು ಬಾಳ್ ಬಳ್ಳಿಗೊಂದು ಸಿರಿಹೂವು

ವಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತೆನ್ನತ್ತ ಕವಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಶೃಂಗಾರ ಕವನಗಳಿಗವಳಿ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಬುಗ್ಗೆ

ಎಂದೊಪ್ಪಿಕೊಂಡರೇಂ ನಗುವಿಗಡೆ ಬಂತೆ?

ಇಂತಹ ಸೊಗಸಾದ ಕವಿತಾಪುಷ್ಪಗಳ ಹಾರದ ಸಮರ್ಪಣೆ
ಯೋಗ್ಯವಾದುದು. ಹೀಗಿವೆ, ಸಂಕಲನದ ಕೊನೆಯ ಪುಟದ ಪಾಲುಗಳ

ತುಂಜಿದೊಲವಿನ ಭರದಿ ಬಾಳ್ವೆಯ

ಮಡಿಲೊಳೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರು

ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಸಹನೆಯಿಂದಲಿ

ಸಾಮರಸ್ಯವ ಸಾಧಿಸಿ,

ಬೆರೆತ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ನನ್ನೀ

ಪುಟ್ಟ ಕೃತಿಯ ಸಮರ್ಪಣ

ಪ್ರೇಮ-ತೃಪ್ತಿಯ, ಶಾಂತಿ-ಸೌಖ್ಯದ

ಪ್ರೇಮಿಗಳಿಗಿದು ದರ್ಪಣ

ಈ ರೀತಿಯ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಸಂಕಲನವಾದ 'ಬಾಳಗಳತಿ'ಯನ್ನು
ಬಿಡುವುದೊಂದು ಸೊಗಸು. ಓದು ಸಂತೋಷವಡುವುದೊಂದು ಹಬ್ಬ
ಅವರ ಪದಗಳ ಆಯ್ಕೆ, ಉದ್ಯಾನದಿಂದ ವಿವಿಧ ಹೂಗಳನ್ನು ಆಯಿ
ಅನುಗೊಳಿಸಿ, ಪೋಣಿಸಿದ ಹಾಗೆ. ನೆಯ್ತೆಯ ಅನಿತ್ಯದಲ್ಲರುವ
ಅನ್ಮಯಗಳರದೇ ಆದ ಚಿಹ್ನು. ಆ ಪಾಲವು ಪಾಲುಗಳ ನಾದ ವಸಾಧಿಯು
ಸವಿಯುವವರ ಪಾಲಿನ ರಸದೌತಣ.

ಸಹೃದಯರೂ ಆತ್ಮೀಯರೂ ಆದ ಈ ಕವಿಯ ಕವಿತಾ ಸಂಕಲ
ನನ್ನು ಕುರಿತು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾತನ್ನಾಡುವುದು ಅನುಚಿತವೂ ಹೌದು
ಅನಗತ್ಯವೂ ಹೌದು.

ಇದು ಪ್ರೇಮಾಂಜಲಿ. ಅರ್ಪಿಸುವ ಕವಿಯುಂಟು, ಸ್ವೀಕರಿಸು
ವುದುಂಟು. ನಡುವೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದು ಸವಿಯಲ್ಲ!

ಎಚ್ ಅಗಸ್ಟ್, ೧೯೫೬,

ಗೋಕುಲ ವಿಸ್ತರಣ,

ಮಾಣಿ ಸಿಲಾಸ ಮೊಹಲ್ಲಾ, ಮೈಸೂರು.

—ನಿರಂಜನ

ಬಿನ್ನಹ

ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಒಲಿಸಿ ನಲಿಸುವ ಶೃಂಗಾರವು ರಸರಾಜವಾಗಿದೆ. ಲಂಕಾರ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬರೆದ ಲಾಕ್ಷಣಿಕರು ಇದನ್ನು ನವರಸಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಎಂದು ಗೌರವಿಸಿ, ಮನ್ನಣೆಯ ಅಗ್ರಪೂಜೆಯನ್ನಿತ್ತು ಸಂಭಾವಿಸಿರುವರು.

ಶುಚಿಯಾದ ರುಚಿಯಾದ ನಿರ್ಮಲ ಶೃಂಗಾರ ಗೀತಗಳು ಪ್ರಣಯ-ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪೋಷಕ ತತ್ವವಾಗಿ, ಧರ್ಮಾವಿರುದ್ಧ ಕಾಮದ ರಂಜಕ ಸತ್ವವಾಗಿ, ಕೌಟುಂಬಿಕ ಗೃಹಸ್ಥ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಜೀವನೌಷಧವಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯನಾಯಕವಾಗಿವೆ.

ಅಕ್ಷೀಲದ ಆಭಾಸವಿಲ್ಲದ ಇಂತಹ ಕವನಗಳು ಸಂಸಾರದ ಚಿಂತೆಯ ವಿಷಗಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೋಗಾಡಿಸಿ, ಕೆಲವಾದರೂ ಅಮೃತರಸ ನಿಮಿಷಗಳನ್ನು ಒದವಿಸಿಕೊಡಲು ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಈ ಉದಾತ್ತ ಉದ್ದೇಶವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಕೆಲವು ಕೌಟುಂಬಿಕ ಪ್ರಣಯ ವಿಲಾಸಗಳಿಗೆ ಭಾವನೆಯ ಮೆರುಗನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಈ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ ರಚಿಸಿದುದಾಗಿದೆ. ಕೆಲವುಗಳಲ್ಲಿ ನೈಜತೆಯ ಕಾಂತಿಯು ಮಿನುಗುತ್ತಿದ್ದೆಯಾದರೆ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕಲ್ಪನಾಲೋಕದ ಕಲಾತ್ಮಕತೆಯ ರಸಪೃಷ್ಠಿಯಾಗಿವೆ.

ಈ ಪದ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲೋ, ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲೋ ಬಿಳಿಹೂ ಕಂಡವುಗಳು. ಅವನ್ನು ಓದಿ ನೋಡಿ, ಸವಿದು ಮೆಚ್ಚಿದ ನನ್ನ ರಸಿಕರಾದ ಗೆಳೆಯ ಗೆಳತಿಯರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಒತ್ತಾಯವೇ ಈ ಸಂಕಲನವು ಹೊರಬರಲು ಆದಿಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಇದಕ್ಕೆ “ಪ್ರೇಮಾಂಜಲಿ” ಎಂಬ ಮೊದಲ ಮಾತನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟ ಆತ್ಮೀಯ ಗೆಳೆಯರಾದ ಶ್ರೀ. ಕುಳುಕುಂದ ಶಿವರಾಯ “ನಿರಂಜನರಿ”ಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕೃತಜ್ಞನಿರುವೆನು.

ನನ್ನ ಸಹೃದಯ ಮಿತ್ರರ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯ ಬಂಧುಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯವೇ ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಮುದ್ರಣದ ಬಣ್ಣದ ಉಡುಗೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಮುಖ ತೋರಿಸಲು ಪ್ರೇರಕಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರ ನಿರ್ವ್ಯಾಜ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಚಿರಮಣಿಯಾಗಿರುವೆನು.

ಅನಂದಾಶ್ರಮ ಹೈಸ್ಕೂಲ್,
ಉಕ್ಕಾಲ
ತಾ. ೨೫-೪-'೫೬.

ಅಮ್ಮೆಂಬಳ ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ನಾವಡ.

ಪ್ರೇಮೋಪಹಾರ

ಇಗೋ ನಿನಗೆ—

ಬಾಳ ಗೆಳತಿ ಪಾವತಿ!

ಓದು ನನ್ನ ಈ ಕೃತಿ.

ಬಾಳ ಗೆಳತಿ!

ಬಾಳ ಗೆಳತಿ! ಬಾಳದೊಡತಿ
ನಲಮೆಯೊಡಂ ಮೂರುತಿ
ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮದೀಪ
ಬೆಳಗಲೊಲವನಾರತಿ.

ಕಾಮದೊಂದು ಯಂತ್ರವಾಗಿ
ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಸುಳಿಯದೆ,
ಪ್ರೇಮದೊಂದು ವಸನ ಮಂತ್ರ
ವಾಗಿಯರಳಿಸೆನ್ನದೆ.

ಪ್ರೀತಿಯವ್ಯತನರ್ತಿಯಲ್ಲಿ
ಜೀವ ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗಲಿ
ನೀತಿ ನೀತವಾರದಿರಲಿ
ಕರಿಕುಗಟ್ಟಿದುರಿಯಲಿ.

ಪ್ರೇಮದೋಗದಿಂದ ನಮ್ಮ
ಚಿತ್ತ ಬಿಸುಗೆ ಪಡೆಯಲಿ
ಸಾಮಗೀತದೊಂದು ಮಿಡಿತ
ಹೃದಯ ವೀಣೆ ನುಡಿಯಲಿ.

ಒಲುಮೆಯೆಂದರಡುವೆ ಬಾಳ್ವೆ-
ಗೊಂದು ಬೆಳಕಿನಲೆಯಿದೆ.
ನಲಮೆ ನೊಡೆಯ ನೋಂಕಿನಿಂದ
ನೋವು ನಂಜು ಕರಗಿದೆ.

ದೇವದೇವನರ್ಥವಿಹುದು
ಪ್ರೇಮ ಭಾವ ರೀತಿಯು
ಜೀವ ಜೀವ ಸಾಮರಸ್ಯ-
ವೊಂದೆ ಪ್ರೀತಿ ನೀತಿಯು.

ನನ್ನ ಕೆ

೧

ಜೌವನದ ಬಟ್ಟೆಲಲಿ ಪ್ರೇಮಸುಧೆಯನ್ನೆರೆದು
ಕುಡಿಸುತ್ತಿಹ ನನ್ನ ಕೆಯಿರೆ ಸಗ್ಗವೇಕೆ?
ಜೀವಮಧುಕರನವಳ ಮುಖಕಮಲದಿಂದೊಲಿದು
ಸೌಂದರ್ಯ ಮಧುವಿಂಟುತಿರೆ ಬೊಮ್ಮ ಬೇಕೇ?

೨

ನಿತ್ತ ನೋಡಿದರತ್ತಲವಳ ಮೊಗಚಂದಿರನು
ಮುಗುಳುನಗು ಬಿಳದಿಂಗಳೆರೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ
ಚಿತ್ತ ಭಾವದ ಕಣ್ಣೆ ದರ್ಶನವನೊದವಿಸುತ್ತ
ಲೋಪವೆಸಗುವನಿತರ ಚಿಂತೆಗಳ ಸಂತೆ.

೩

ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಲರಿರುವ, ನಳಿತೋಳ ಶಾಖೆಗಳ,
ಕೇಸುಗುರ ಬೆರಲುಗಳ ತಳಿರನಾಂತೆಸೆವ,
ನಡೆಯುವೆಳವಳ್ಳಿಯೊಂದತ್ತಿತ್ತ ಮೆಲ್ಮಿಂಚ
ಹರಹುತ್ತ ಸಂಚಾರವೆಸಗುವಂತಿರುವ,—
ನನ್ನ ಕೆಯೆನ್ನ ಜೀವನತರುವನಪ್ಪಿರಲು
ಸಂತಸದ ಸುಮಗಳಿಗೆ ಬರಗಾಲವಿಹುದೇ?
ಒನ್ನಗಳ ಕತ್ತಲೆಯ ಮೊತ್ತಗಳ ಕೆಡುನೆನಪು
ನೇಸರಿದಿರಿನ ಮಂಜುವನಿಯಾಗದಿಹುದೇ?

೪

ಅವಳ ಚೆಲುಗೆನ್ನೆಗನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತುಟಿ-
ಯೆಸಳುಗಳ ಪಡಿನೆಳಲ ಕಾಣುತ್ತಿರುವಾಗ,
ಅವಳ ಮೈಯೊತ್ತಿನಲಿ ಕುಳಿತೆನ್ನ ಹಸ್ತಗಳು
ಹೆಗಲುಗಳ ಬಳಸುತ್ತ ತಬ್ಬುತ್ತಿರುವಾಗ,—

ಅವಳ ಕಂಗಳ ಹೊಳಪು ನನ್ನನಾವರಿಸಿರಲು,
ಸೋಂಕಿನವೃತ್ತಾನಂದ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿರಲು,
ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಇನಿದನಿಯ ಮೆಲ್ಲೊಸೆದು ಬೆಸೆದಿರಲು
ಬೇರೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಕಿಹುದು ಸೋಲು.

೫

‘ಬಡತನದಿ ಬೆತೆಯಿಲ್ಲ; ಬಾಳಿನಲಿ ಬೆಳಕುಂಟು.
ಎರಡು ಜೀವಗಳೈಕೃವಾದ ಬೆಸುಗೆಯಲಿ
ಒಡವೆರೆದ ನಮ್ಮೆಯಲಿ ನೈಜ ಸುಖಮುಖವುಂಟು.’
ಎಂಬ ಭಾವದ ಬೋಧೆಯರಿತನಾಕೆಯಲಿ.

ತವರುಮನೆಯಲಿ ಮಡದಿ

೧

ಹೊಚ್ಚಲು ಬಸಿರಿನ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ
ಮಡದಿಯು ತವರಿಗೆ ಸಾಗಿಹಳು.
ಅಗಲಿಕೆಯುರಿಯಲಿ ಬೇಯುತ ನಾನಿಹೆ,
ಕನಸಿನ ಲೋಕದಿ ಕಾಣುವಳು.

೨

ಹೊರಟಿಲ ಮಾಣಿಯ ಬಳಸುವ ಸೌಟು
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಿತವನು ಮಾಡದಿದೆ.
ನಲ್ಲಿಯ ಕೈಸೋಕಿಲ್ಲದ ಕಾಫಿಯು
ಸೌಸವ ಸವಿಯನು ಕಾಣದಿದೆ.

೩

ಮನೆಯಲಿ ಹೊಸ್ತಿಲು ಮಣಿಯುವರಿಲ್ಲದೆ
ಜೋಲುವ ಮೋರೆಯನಾಂತಿಹುದು.
ರಂಗೋಲೆಯ ಕೈಕುಸುರಿನ ಚೆಲುವಿಕೆ-
ಯಿಲ್ಲದೆ ಬಾಗಿಲು ಅಳುತಿಹುದು.

೪

ಮದುವೆಯ ಕಾಲದ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಪಟ
ದೂಳಿನ ಮುಸುಕನು ತಳೆದಿಹುದು.
ಗೋಡೆಗೆ ಮಾಡಿಗೆ ಜೇಡನ ಬಲೆಸುಳಿ
ವೃತ್ತಾಕಾರವನೆಯ್ಪಿಹುದು.

೫

ರವಿವರ್ಮನ ಕೈಕುಂಚದಿ ಜಳಗಿದ
ವೀಣಾಶಾರದೆ ಅದೊ ಅಲ್ಲಿ
ಬೂದಿನ ಬತ್ತಿಯ ಪರಿಮಳವಿಲ್ಲದೆ
ನಮೆವಳು ಮೌನದ ಕಳೆ ಚೆಲ್ಲಿ.

೬

ಮಲಗುವ ವನೆಯಲಿ ಸಿಂಗರವಿಲ್ಲದೆ
ಶೂನ್ಯವು ರಾಜ್ಯವನಾಳುವುದು.
ಮುಳ್ಳಿನ ಹಾಸಿಗೆಯಲಿ ಮೈ ಚೆಲ್ಲಿರೆ
ನಿದ್ವೆಯು ಮುನಿಸನು ನಟಿಸುವುದು.

೭

ಸತಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿದ ಬಣ್ಣದ ಸೀರೆಯು
ಚಿತ್ರಕಸೂತಿಯ ರವಕೆಗಳು
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಬ್ಬವನೀಯುತಲಿರಲು
ಚಿತ್ತಕೆ ಶಾಂತಿಯನೀಯುವಳು.

ನಲ್ಲೆಯ ನೆನಪು

ನಲ್ಲೆ! ಎಂದೈತರುವೆಯೋ?

ಬಗೆಗೆ ಸೊಗವನ್ನೀವೆಯೋ? || ಪಲ್ಲವಿ ||

೧

ಯಾವ ಕಜ್ಜವ ಗೈಯ ಹೋದರು

ನಿನ್ನ ನೆನಪೇ ಸುಳಿವುದು.

ಅಚ್ಚುಗಟ್ಟಿನೊಳಾವ ಕಾರ್ಯವ.

ನೆಸಗಲಿಚ್ಛೆಯೆ ಬಾರದು.

೨

ಪ್ರಕೃತಿರಂಗದೊಳಲ್ಲಿ ನೋಡಲು

ನಿನ್ನ ನೆನಪಿದೆ ನಲ್ಲೆಯೆ!

ಆವ ವಸ್ತುವ ಕಾಣ ಹೋದರು

ನಿನ್ನ ಪಡಿನೆಳಲಲ್ಲಿಯೆ.

೩

ಸಂಜೆಗೆಂಪನು ನೋಡಿ ಮನವನು

ಬಿನದಗೊಳಲಿಚ್ಛಿಸಿದರೂ,

ನಿನ್ನ ಚೆಂದುಟಿಗೆಂಪಿನ ಸ್ಮೃತಿ

ಬಂದು ಚಿತ್ತವ ಕವಿವುದು.

೪

ನೇಸರಿನ ಎಳೆಬಿಸಿಲನಂತೆಯೆ

ಚಂದಿರನ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳ

ನೋಡು ನೋಡುತ ನೆನಪು ನರಿವುದು

ನಿನ್ನ ನಗುಮಲ್ಲಿಗೆಗಳ.

೫

ವ್ಯಾಮರದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಕುಕಿಲುವ
ಕೋಗಿಲೆಗಳಿನಿದನಿಯನು
ಅಲಿಸುತ್ತಿರೆ ನಿನ್ನ ಮಧುರಾ-
ಲಾಪವನು ನಾ ನೆನೆವನು.

೬

ಬಳ್ಳಿಯಲಿ ಮಲರಿರುವ ಹೂಗಳ
ಚೆಲುವಿಕೆಯ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿರೆ,
ನಿನ್ನ ನಗೆಗಣ್ಣುಗಳು ಬಗೆಯಿದಿ-
ರಲ್ಲಿ ಕುಣಿವಂತೆನಿವುದು.

೭

ಕತ್ತಲೆಯ ಕಾಳಿಮೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸೆ
ನಿನ್ನ ಸುಳಿಗುರುಳೋಳಿಯ
ಕಾಷ್ಟ್ಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಂತೆಯೆ
ನಲ್ಲೆ! ಸವಿನೆನಪೆಸೆವುದು.

ನಲ್ಲೆ! ಎಂದೈತರುವೆಯೋ?
ಬಗೆಗೆ ಸೊಗವನ್ನೀವೆಯೋ?

* ಇಂದು ಬರುವಳು ನನ್ನ ಮನದನ್ನೆ, —

ಇಂದು ಬರುವಳು ನನ್ನ ಮನದನ್ನೆ, ಮಾನಸಕೆ
ಸಂತೋಷ-ಸಂಭ್ರಮೋತ್ಸಾಹ ಸುರಿಸಿ
ಒಂದು ತಿಂಗಳಗಾಧ ವಿರಹ ಸಾಗರವನ್ನು
ದಾಟಿಪಳು ಸಗ್ಗದೀವಿಯನೊದವಿಸಿ.

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರಲ್ಲಿ ನಲವಿಸೈಸಿರಿಯೇರಿ
ಒಲವಿನೊಸಗೆಯ ಕುಣಿತ ಕಣ್ಣಮುಂದೆ: —
ಉದಯ ಭಾಸ್ಕರನಿಂದು ರಾಗರಕ್ತತೆಯಿಂದ
ಪ್ರೇಮಪೂಜಕನಾಗಿ ತೋರುತಿಹನು.

ವಿಹಗ ಸಂಕುಲದುಲಿತ ಸುಪ್ರೀತಿ ಸಂಗೀತ
ರಾಗರಸ ಮಧುನಾದವಾಗಿರುವುದು.
ಕಣ್ಣಿದಿರ ವೈರ ಬೆಳೆ ಹಸುರು ಹೊಳೆ ಹರಿವಂತೆ
ಒಲುಮೆಯಲೆಯೊಲೆವಂತೆ ಭಾಸವಿಹುದು.

*

*

*

*

ಹಗಲುಗಳ ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳಂತೆ ನಾವಿಬ್ಬ-
ರೆಡೆವಿಡದೆ ಸಂತತಂ ಸೇರುವೆಯನು
ವಡೆದಿರಲು ಬೇಕೆಂದು ಒಡನಾಟವಿರಲೆಂದು
ಸ್ವಾರ್ಥ ದೃಷ್ಟಿಯ ಚಿತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿದರೂ, —

ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ತಾಯಮನೇ ತವರುಮನೇ-
ಯೆಂದು ಹೋಗಲು ಬರಲು ನಲ್ಲಿಗಿಹುದು.
ಎಳಿತನದಿ ಸಾಕಿರುವ ತಂದೆತಾಯ್ವರ ವಾಮತೆ
ಬಂದು ಮಡದಿಯ ಕರೆದುಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದು.

* ಹೆಂಡತಿಯು ತವರುಮನೆಯಿಂದ ಬರುವ ವಿವರ

ಆಗವಳ ನಗುಮೊಗದ ಬೆಳಗು, ಕದಪಿನ ಮೆರುಗು,
ಸವಿವುಟಿಗಳಿಂಪು-ಬೆಳ್ಳಿಂಪು-ಸೊಂಪು,
ಮನಸೆಳೆವ ನೀಳ್ಗಣ್ಣುಗಳ ಕಾಂತಿ-ಚಂಚಲತೆ
ಮುಂಗುರುಳುಗಳ ಕೊಂಕು-ಸುಳಿಯು-ಕಂಪ —

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ನನ್ನಿಂ ವಿಯೋಗವನು
ಹೊಂದಿ ಸಹ್ಯಾಸಾಧ್ಯತೆಯ ಪಡೆವುವು.
ಆದರೂ ಮನವು ಮೌನದೊಳಿರದೆ, ಭಾವನೆಯ
ಭಿತ್ತಿಯಲಿ ನಲ್ಲೆಯಂಕಿತ ಗುರುತಿಸಿ,—

ಕಾಲವನು ತಳುವಿ, ಇಂದಿನ ತೆರದ ದಿನವನ್ನ
ಕಾಂಬ ಸೈಪಿನ ಸುಕೃತವನುಭವಿಪುದು.
ಎಂದಿಗಿಂತಲು ಇಂದು ಸಂತೋಷದಾಧಿಕ್ಯ-
ವದರಿಂದ ವಿರಹದಲಿ ಲಾಭವಿಹುದು.

ಇಂದೋಪಳೈತಂದು ಪ್ರೇಮ ಪ್ರವಾಹದಲಿ
ಆನಂದ ಜಲದಿಂದ ಮೀಯಿಸುವಳು.
ತೋಳುಗಳ ಹೂಸರಗಳಿಂದೆನ್ನ ಸೆರೆವಿಡಿದು
ಸವಿಮುತ್ತುಗಳ ಮಾಲೆ ತೊಡಿಸಲಿಹಳು.

ಕೋಪವೇತಕೆ ಮಾನಿನಿ?

ಕೋಪವೇತಕೆ ಮಾನಿನಿ?

ಹುಸಿಮುನಿಸ ನನ್ನಲಿ ನೀಗು ನೀ. ಪಲ್ಲವಿ

೧

ಜೀವನವೆಂಬುದು ಜೀವನ ಕೈಲಿಲ್ಲ;

ನಶ್ವರವಾಗಿದೆ ವಿಶ್ವದಲಿ.

ಇಂದೋ ನಾಳೆಯೊ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ

ಬಾಳುಗುಳ್ಳೆ ಸಿಡಿವುದು ದಿಟವಿಲ್ಲ.

೨

ಹೀಗಿರಲೇಕಾಗಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರೆದೆಯಿದು

ಏಕತೆಯನು ಬಿಟ್ಟು ದೂರ-ದೂರ?

ಸಿಟ್ಟಿನ ಸಾಗರ ಹಟದ ಸವಿಾರನ

ತಿರೆದಿ ಚಿಮ್ಮುತಲಿದೆ ಬೇಸರ.

೩

ಹಿಂದಿಲ್ಲ-ಮುಂದಿಲ್ಲ; ನಡುವಿನ ಜೀವನ

ಶೂನ್ಯಾಕಾಶದ ತಾರೆಯಿದೆ

ಮೋಡವು ಮುಸುಕಿ ಮುಗಿವುದಕಿಂತ ಮುನ್ನವೆ

ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುವ ನಾವು ಸುಖದ ಸುಧೆ.

೪

ಜೀವನವೆಂಬುದು ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ; ಬಾಸಿನ

ಕಾಮನ ಬಲ್ಲಿನ ಹೋಲುವೆಯು.

ಹರಿಯ ಬಣ್ಣಗಳೆಂದು ವೈವರ್ಣ್ಯವಪ್ಪುವೊ

ಸಾಕೀ ಸಿಟ್ಟಿನ ವಿರಸತೆಯು.

ಹಲ್ಲುಗಳಿದ್ದಾಗ ಹುರಿಗಡಲೆಯು ನಿಜ.
 ಮತ್ತೆಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ಮುದಿತನದಿ?
 ಇಂದಿನ ಹಾಲನ್ನವನು ನಾವು ಜಿಟ್ಟರೆ
 ನೈರಾಶ್ಯವಡಸದೆ ಜೀವನದಿ?

ಇನ್ನೇಕೆ ಹುಬ್ಬಿನ ಬಳ್ಳಿಯೊಳಾ ಕೊಂಕು?
 ಕಣ್ಣಿನ ಕಡೆಯಲಿ ಕಡುಗೆಂಪು?
 ತುಟಿಯದುರುವುದೇಕೆ? ಮೂಗರಳುವುದೇಕೆ?
 ಮೂಡಿ ಬರಲಿ ಬಿಳಿನಗೆಯಿಂಪು.

ಇಂದಿನ ದಿನ ನಮ್ಮದಾಗಿರೆ, ನಾಳೆಯ
 ಯೋಚನೆಯೇತಕೆ?— ಬರಿಕನಸು
 ಬಾಳಿನ ಬಳ್ಳಿಯ ಬಿಳಿಹೂವೆ! ಬಾ ಬಾರೆ.
 ಜೀವನವಾಗಲಿ ದಿಟ ನನಸು.

“ ಸುಖವಿಲ್ಲ ”

(ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾತು)

*ನಿಮ್ಮ ಕೈಯನು ಹಿಡಿದು ಮೂರು ಸುಗ್ಗಿಯು ಮಾಡಿ,
ನಾಲ್ಕನೆಯದಿದು ತಲೆಯ ಹೊರಹಾಕಿತಲ್ಲಾ?
ಚಕ್ರನೇಮಿಕ್ರಮದಿ ಹಗಲಿರುಳು ತಿರುತಿರುಗಿ
ಮಾಸ-ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣಮಿವುದಲ್ಲಾ?

ಅಚಿ ಮನೆ ಕಸ್ತೂರಿ, ನೆರೆಮನೆಯ ಸಿಂಗಾರಿ,
ಓಣಿಮನೆಯಾ ಶಾರಿ, ಬೀದಿ ಮನೆ ಗೌರಿ
ಈಚೆ ಮನೆಯಾ ಗಂಗೆ, ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿಹ ತುಂಗೆ,
ದೊಡ್ಡಮನೆ ಕಾವೇರಿ ಗುಡ್ಡೆ ಮನೆ ನಾರಿ,—

ಇವರೆಲ್ಲ ತಂತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರೊಡನೊರೆದು,
ಹೂಸೀರೆ ಜರಿಸೀರೆ ರವಕೆಗಳನು
ಉಟ್ಟಿಹರು ತೊಟ್ಟಿಹರು ಕೈಗಳಲಿ ಕತ್ತಿನಲಿ
ಬಗೆಬಗೆಯ ಬಂಗಾರ ತೊಡವುಗಳನು.

ಕವ್ವು ಸೀರೆಯನುಡುವುದೇ ನನ್ನ ಹಣೆಬರಹ.
ಬೇರೆ ಬಣ್ಣದ ಸೀರೆ ತಂದರೇನು?
ತೆಳುವಾದ ಬಿಳಿಸೀರೆ ಚಿತ್ರದಂಚಿನ ಸೀರೆ
ಕನಸಿನಲ್ಲುಡುವುದೇ ನನ್ನ ವಿಧಿಯೇನು?
ತಂದೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಚಿನ್ನದಾಭರಣಗಳು
ಒಂದೆರಡೆ ಅಂದಿನಿಂದಿಂದು ಪರೆಗೆ.
ನನಗಾಗಿ ತೂಕವೊಂದಾದರೂ ಚಿನ್ನವನು
ಕರಗಿಸಲದೇಂ ಮನವು ಬಂತೆ ನಿಮಗೆ?

‘ಯುದ್ಧ ದುರ್ವಿನದಿಂದ ಪವನಿಗೇರಿತು ಬೆಲೆಯು.

ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿ. ಮಾಡಿಸುವ; ಚಿಂತೆಯೇಕೆ?

ಹೊನ್ನ ತಗಡನು ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಮುಚ್ಚಿಪೆ’ನೆಂದು

ಲಲ್ಲಿಯಾಡುತ್ತಲಿರುವುದಿಷ್ಟೇನು ಸಾಕೇ?

ತಲೆಗೆ ಪರಿಮಳದೆಣ್ಣೆ, ಕೇಶವರ್ಧನಿ ತೈಲ,

ಮೊಗಕೆ ಸೌಸವವೀಯುತಿಹ ಬಿಳಿಯ ಹುಡಿಯು,

ತಲೆಕೂದಲೋರಣದಿ ನಿಲ್ಲುವಂತಿಹ ‘ಕ್ಲಿಪ್ಪು’,

ಹೆಣೆಜಿಡೆಯ ತುದಿನೆಯ್ಯಲಿಹ ರೇಶ್ಮೆ ಕುಡಿಯು—

ಬಣ್ಣನೂಲಿನ ಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸಿರುವ ಕರವಸ್ತ್ರ,

ಕೈಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಗಾಜುಬಳೆಯು,

ಈ ವಿಲಾಸದ ವಸ್ತುಗಳ ತನ್ನಿರೆಂದೆನಲು

ನಿಮ್ಮ ಮುಖಮುದ್ರೆಯಲಿ ಮೌನ ಕಳೆಯು.

ಯಾವಾಗ ನೋಡಿದರು ಪುಸ್ತಕಗಳೊಡನಾಟ;

ಓದುವುದು ಬರೆಯುವುದು—ಆಯಾಸವಿಲ್ಲ.

ಹಗಲಿಡೀ ನಿಮಗಾಯ್ತು ಪಾಠಶಾಲೆಯ ಕೂಟ

ನನ್ನೊಡನೆ ಸಲ್ಲಾಪ-ಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ.

ಸಾಕು ನಿಮ್ಮಯ ಪ್ರೀತಿ; ಬರಿಯ ಬಾಯುಪಚಾರ.

ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕೆ ಮಾತ್ರ ನನ್ನನಿಚ್ಛಿಪುದೇ?

ನಿಮ್ಮಿಂದಲೊಂದಿಷ್ಟು ಸುಖ ಹೊಂದಲೆನಗಿಲ್ಲ.

ಬರಿಗುಲ್ಲು ಕಡು ನಿದ್ರೆಗೇಡೆಂಬ ಗಾಡೆ.”

“ ಸುಖವುಂಟು ”

(ಗಂಡನ ಉತ್ತರ)

“ಮುಗುದೆ! ಮೋಹನೆ! ನಲ್ಲೆ! ನಿನ್ನ ಮಾತನು ಕೇಳಿ
ನಗುವುಕ್ಕಿ ತುಟಿಮಿಕ್ಕಿ ಬರುತಿರುವುದು.
ನಸುಮುನಿಸ ಹೊರಸೂಸಿ, ಕೊಂಕು ಹೂನುಡಿ ಚೆಲ್ಲಿ
ಬಿಂಕವೆಸೆವುದಿದೆಷ್ಟೊ ಚೆನ್ನಿರುವುದು.

ಬಣ್ಣ ಬೆಡಗಿನ ಜರಿಯ ಸೀರೆಯೇತಕೆ ನಿನಗೆ?
ಸರಳತೆಯ ಚೆಲುಸೀರೆ ಸಾಲದೇನು?
ಆ ಶಕುಂತಲೆ ನಾರ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನಟ್ಟಿರಲು
ದುಷ್ಯಂತನಿಗೆ ಚೆಲುವನೀಯಳೇನು?

ಹೊನ್ನ ಭೂಷಣವೇಕೆ? ಲೋಹ ಹೊರೆಯಲ್ಲವೇ?
ಆಭರಣವಿಲ್ಲದರೆ ಚೆಲುವು ಕುಂದೇ?
ಸೀತೆ-ಪಾಂಚಾಲೆಯರಿದ್ದುನೇ ತೊಡವುಗಳು
ಕಾಡಿನಲೆದಾಟದಲಿ?—ಪತಿಯ ಜೊತೆಯೊಂದೇ.

ನಮ್ಮ ತೋಟದೊಳಿಷ್ಟು ಹೂಗಳರಳುತ್ತಿರಲು
ಓರಣದಿ ತಲೆ ಬಾಚಿ ಹೂಮುಡಿದರೇನು?
ದಿನದಿನಕೆ ನಿತ್ಯ-ನೂತನವಾದ ಹೂದಂಡೆ
ಹೊನ್ನಿಗಿಂತಲು ಚಂದವಲ್ಲವೇನು?

ಕುಸುಮಗಳ ಸೌಸವವು, ಚೆಲುವಿನಲಿ ವಿವಿಧತೆಯು,
ಮಾರ್ದವವು ಹೊಂದೊಡವುಗಳಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.
ಕೃತ್ತಿಮತೆಯಲಿ ಚೆಲುವನಾನುವುದು ತರವಲ್ಲ;
ನೈಜತೆಯ ಸೌಂದರ್ಯ ಸಾಕು ನಮಗೆಲ್ಲ.

ಬಾಹ್ಯ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಸುಖ ಹುಡುಗಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಮನದ ಮರೆಯಲಿ ಮನೆಯ ಮಾಡಿರುವುದು.

ಆಸೆಮುಗಿಲುಗಳೋಳಿ ತಿಳಿವುಗಳಿಗೆ ಚೆದರೆ,

ತೃಪ್ತಿನಭದಲಿ ಸೊಗದ ನೇಸರೆಸೆಯುವುದು.

ಕವಿತೆಗಳ ಗಂಧವ್ ಲೋಕದ ವಿಹಾರದಲಿ,

ಕಥೆ ವಾಚನದ ಕಿನ್ನರರ ಕೂಟದಲ್ಲಿ,

ನಾಟಕಗಳ ನಾಕದಪ್ಪರೆಯ ನಾಟ್ಯದಲಿ

ಸುಖವುಂಟು ಮನದನ್ನೆ! ಭಾವಲಹರಿಯಲಿ.”

ಮುಗುಡೆ

೧

ನನ್ನೀ ಹೆಣ್ಣನು ಬಣ್ಣಿಪನೆಂತು?
ನಾಚಿಕೆಯಿವಳಿಗೆ ಸಿಂಗಾರ.
ಕಡೆಗಣ್ಣೊಟದ ಕೊಂಕೇ ಬಿಂಕ
ಮೌನದ ಮೋಡಿಯೆ ವಯ್ಯಾರ.

೨

ಹಿರಿಯರ ಇದಿರಿಗೆ ಹೆಸರೆತ್ತಿದರೆ
ಮೊಗವನು ಕೆಳಗಿಸಿ ನೋಡುವಳು.
ಏನನ್ನಾದರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ನುಡಿದರೆ
ಉಂಗುಟದಲಿ ನೆಲ ಗೀರುವಳು.

೩

ಏಕಾಂತದಿ ಮೊಗ ಮೇಲೆತ್ತಿದರೆ
ಮೋರೆಯನಾಚೆಗೆ ತಿರುಗಿಪಳು.
ಕೈಹಿಡಿದೀಚೆಗೆ ಮೆತ್ತಗೆ ಸೆಳೆದರೆ
ಕೆನ್ನೆಯ ಕಿತ್ತಳೆಯಾಗಿಪಳು.

೪

ಹೊಸ ಹರೆಯದ ಬಲು ಚೆಲುವೆಯು ಬಾಲೆ
ಮುದ್ದಿನ ಮುಗುಡೆಯು ಮೋಹನೆಯು
ನನ್ನೀ ಬಾಳಿಗೆ ಸಂತಸದೊಸಗೆಯ
ಸೌಭಾಗ್ಯದ ಜಲ ಸೇಚನೆಯು

ಕಿಶೋರಿ

೧

ನಾನು ಕಂಡಿರುವ ಚಿಲುಬಾಲೆಯರ ಸೌಂದರ್ಯ
ಸಾರ ಸರ್ವಸ್ವದಂತಿವಳ ಸೆಯುತಿಹಳು,
ಕಣ್-ಮನಕೆ ಸ್ನೇಹರಸದೊಸರ ಸೇಚಿಸುತಿವಳು
ತಂಗದಿರನಂತೆ ತಂಪಿಯುತಿಹಳು.

೨

ಇವಳ ಕಡೆಗಣ್ಣೊಟದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿನ ಚಂಚ-
ಲೇಕ್ಷಣವು ಮನೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು,
ಇವಳ ಮಂದಸ್ಥಿತದಿ ಪ್ರೇಮರಸವೊಸರುತ್ತ
ಜೊನ್ನವದು ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಲಿಹುದು.

೩

ನಡೆಯುವ ಕಿಶೋರಿಯಾ ಬಿಡಗ ಬಣ್ಣಿವುದೇನು?
ಬಡನಡುವು ಬಳುಕುತ್ತಲಿರುತ್ತಿರುವುದು,
ನಿಡುಜಡೆಯು ನಲಿಯುವುದು, ನಳಿತೋಳು ಒಲೆಯುವುದು
ಕಡುಗಾಡಿಯನ್ನವಳು ಸೂಸುತಿಹಳು.

೪

ಇವಳ ಎದೆಯುಬ್ಬಿನಲಿ ಜನರ ಮನವನು ಸೆಳೆದು
ವಶ್ಯವಾಗಿರಿಸುತಿಹ ವಾಟವಿಹುದು,
ಇವಳ ಚೆಂದುಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಜೆಗೆಂಪಿನ ಸೊಬಗು
ಮುಗ್ಧತೆಯ ಮುಗುಳುನಗು ನಗುತ್ತಿರುವುದು.

೫

ಚೂರ್ಣಕುಂತಳವಿವಳ ನದನದಲಿ ನಲಿಯುತ್ತ
ಸೊಬಗಿನಾ ಚಿತ್ರವನು ಬರೆದಿರುವುದು,
ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದಿರನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನಿಳಿಕೆ-
ಗೈಯುವುದು ತೋಳಿಸುವ ಮುಖಕಮಲವು.

೬

ಇವಳ ಸವಿನುಡಿಯ ಸರಸತೆಯಲ್ಲಿ ಅವ್ಯತಮಯ
ವಾಘುರ್ಯ ಮನೆಮಾಡಿ ಮೆರೆದಿರುವುದು.

ಇವಳ ಮೆಲುನಡಿಗೆಯವಸರದಲ್ಲಿಯೊಲೆಯುತಿಹ
ಸೆರಗು ನಮ್ಮನು ಸನ್ನೆಯಿಂದ ಕರೆಯುವುದು.

೭

ಇವಳೆ ಮುದ್ದಿನ ಕಣಿಯು, ಇವಳೆ ಪ್ರೇಮದ ಮಗಳೆ
ಇವಳೆ ಸೊಗಸಿನ ರಾಣಿಯಾಗಿರುವಳು.

ಇವಳೆ ಸೊಬಗಿನ ಸೂರೆಯಿವಳೆ ನಲವಿನ ನೀರೆ
ಇವಳೆ ಪ್ರಣಯದ ದೇವಿಯಾಗಿರುವಳು.

ಬಾ ಗೆಳತಿ !

ತಿಂಗಳ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಾ ಗೆಳತಿ!
ತಂಗದಿರನ ಕಾಣ್ ಬಗೆಯೊಡತಿ!

ಅಂಗಳದಲ್ಲಿಹ ದಿನ್ನೆಯ ಮೇಲಿಗೆ
ಹೂವಿನ ಚಿಗುರಿನ ಮೆಲ್ಲವುಸು
ಹಾಸಿದೆ; ನಮ್ಮನು ನಲುಮೆಯ ಕರೆಯಲಿ
ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದೆ ಕುಳ್ಳಿರಲು.

ಬೆಳುದಿಂಗಳ ಸಿರಿ ಸಿಂಗರವಾಗಿದೆ
ಹಾಲಿನ ಹೊಳೆ ಹರಿದಂತಿಹುದು.
ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದ ತೆರದಲಿ
ಬೆಳಕಿನ ಹುಚ್ಚನು ತಳೆದಿಹುದು.

ಆಗಸದಲಿ ಬಿಳಿಮುಗಿಲುಗಳೋಳಿಯು
ಹಿಂಜಿದ ಹತ್ತಿಯ ಹರಡಿಹುದು.
ಹುಣ್ಣಿಮೆ ಚಂದ್ರನ ತುಂಬಿದ ಬಿಂಬವು
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಬ್ಬವನೀಯುವುದು.

ಶೋಭಾರಾಶಿಯು ಚೆಲ್ಲಿದೆ ನಲ್ಲೆಯೆ!
ಸಂತಸವುಣ್ಣಲು ಬಾ ಬಾರೆ.
ಪ್ರಕೃತಿಯು ಬೀರಿದ ಚೆಲುವಿನ ಸಂತೆಯ
ಕೊಳ್ಳವ ಬೇಗನೆ ಬಾ ನೀರೆ!

ಮರಗಳ ಶಾಖೆಯು ಬಳುಕಿದ ಬಳ್ಳಿಯ
ತಬ್ಬುತ ಪಿಸು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದೆ.
ಭೂಮಿಯು ಚಂದಿರನಿತ್ತಿಹ ಮುತ್ತಿಗೆ
ಪುಲಕಿಸಿ ಬೆಳುನಗೆ ಬೀರುತ್ತಿದೆ.

ಸುಂದರ ಸುಮಧುರ ಸಮಯವು ಕಾದಿದೆ
ನಿನ್ನಾಗಮನದ ಸವಿಸಿರಿಗೆ
ನಾವಿಬ್ಬರು ಬೆಳುದಿಂಗಳ ಹೊಸಲಲಿ
ವಿಾಯುವ ಹರುಷದಿ ಬಾ ಬಳಿಗೆ

ತಿಂಗಳ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಾ ಗೆಳತೀ!
ತಂಗದಿರನ ಕಾಣ್ ಬಗೆಯೊಡತಿ!

ನಲ್ಲೆಯ ನಗುಮೊಗ

೧

ನಲ್ಲೆಯ ನಗುಮೊಗ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ
ಮನೆಯೆಲ್ಲಾ ಬೆಳಗು.
ಮನೆಯಲ್ಲಿರದಿರೆ ಭಣ ಭಣ ಶೂನ್ಯವು
ಮನವೆಲ್ಲಾ ಕೊರಗು.

೨

ಆಕೆಯ ನಗೆಯೇ ಸೋತಿಹ ಜೀವಕೆ
ಸವಿ ಸಂಜೀವನವು.
ಬರಿದಾಗಿಹ ಬಗೆ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ
ಅಮೃತದ ಸೇವನವು.

೩

ಬೆಳ್ಳಗೆ ನಗೆಯಿರೆ ಬೆಳುದಿಂಗಳ ತೊರೆ
ಹರಿದಂತೆನಿಸುವುದು.
ಬಿಮ್ಮಗೆ ಮೌನದಿ ಮುನಿಸನ್ನಾಂತರೆ
ಕತ್ತಲೆಯೊದಗುವುದು.

೪

ಎಂದೆಂದೂ ಬೆಳುನಗುಮೊಗವಿದ್ದರೆ
ಬಾಳ್ವೆಯು ಮಧುಮಾಸ.
ನಲ್ಲೆಯ ಮಧುರ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯೆಂದರೆ
ಶೃಂಗಾರದ ಹಾಸ.

ಸಂಜೆ ಕಡಲು ಕರೆಯಲ್ಲಿ ನಲ್ಲಿಯೊಡನೆ

೧

ಕಡಲಿನ ಕರೆಯಲಿ ನಿಂತಿಹೆವು
ಸಂಜೆಯ ಕಳೆಯುವೆವು
ಗಾಳಿಯ ಮಡಿಲಿನೊಳಾಡುವೆವು
ತೆರೆಗಳ ದೂರ ನೋಡುವೆವು.
ಹೊಯಿಗೆಯ ಹಾಸಿಗೆ
ಹರಡಿದೆ ಬೆಳ್ಳಗೆ
ಕುಳ್ಳರೆ ಕರೆವುದು ಬೈಗಿಂಗೆ.

೨

ಕಡಲಿನ ತೆರೆನೆರೆ ಬಿಳಿಯಿಹುದು
ದಂಡೆಗೆ ಹೊಡೆಯುವುದು.
ನೀರಿನ ನೀಲಿಮೆಯೆಸೆಯುವುದು
ನೊರೆಯಲಿ ನಗುತಿಹುದು.
ತೆರೆಗಳ ಸುರುಳಿ
ನಗುನಗುತುರುಳಿ
ಮುಂದಕೆ ನೆಗೆವುದು ಮುಂತೆರಳಿ.

೩

ಜಲಧಿಯ ಗೀತವು ಮೊರೆಯುತ್ತಿದೆ
ತೆರೆ ಸರ ಕೆಲೆಯುತ್ತಿದೆ.
ಲಲೆಗಳ ಹೊಡೆತವು ಕಿವಿಡೆರೆಗೆ
ಕೇಳಿಪುದಡಿಗಡಿಗೆ.
ಕಡಲಿನ ತಂಪು
ಗಾಳಿಯೊಳಿಂಪು
ಮನಸಿಗೆ ಬೆಸೆವುದು ಸವಿಸೊಂಪು.

೪

ಕಂತುವ ಸೂರ್ಯನು ಸೂಸುವನು
ಕಿತ್ತಳೆ ಬಣ್ಣವನು.
ಕಿರಣದ ಮೊನೆಯಲಿ ಮಿನುಗುವನು
ನೀರಿನೊಳಿಸೆಯುವನು.
ಪಡುವಣ ಬಾನು
ಮುಗಿಲಿನ ಸಾನು
ಕರೆವುದು ಕೆಂಪಿನ ಸೋನೆಯನು.

೫

ಹತ್ತಿರ ನಲ್ಲಿಯು ನಗುತಿಹಳು.
ಒತ್ತಿಗೆ ನಿಂತಿಹಳು
ಹೆಗಲನು ತಬ್ಬತ ಹಿಡಿದಿಹಳು.
ನಲಿವುದು ಮುಂಗುರುಳು.
ಹೂನಗು ಚೆಲ್ಲಿ
ಸಂತಸದಲ್ಲಿ
ಇಬ್ಬರು ನಿಂತೆವು ವೌನದಲಿ
ಚೆಲುವಿನೊಳ್ಳೈಕೈವನಾನುತಲಿ.

ಪ್ರಿಯದರ್ಶಿನಿ!

“ಪ್ರಿಯದರ್ಶಿನಿ! ಮನಮೋಹಿನಿ
ಹಂಸಾಲಸ ಯಾನೇ!
ಕಲಭಾಷಿಣಿ! ವರವರ್ಣಿನಿ!
ಚಂದ್ರೋಜ್ವಲ ವದನೇ!

ಗೌರಸ್ಮಿತೆ! ಸೌರಭಯುತೆ!
ಭೃಂಗಾಸಿತ ಚಿಕುರೇ!
ಪಿಕಭಾಷಿತೆ! ಸುಮಭೂಷಿತೆ!
ಬಿಂಬಾಧರ ಮಧುರೆ!

ಕುಂದೋಜ್ವಲ ರದನಾನ್ವಿತೆ!
ನಳಿನಾಯತ ನೇತ್ರೇ!
ಚಿತ್ರಾಂಬರ ಸಂತೋಭಿತೆ
ಚಾರುಲತಾ ಗಾತ್ರೇ!”

ಇಂತೋರ್ವನು ಪ್ರಿಯ ರಸಿಕನು
ತನ್ನೋಪಳ ಪೊಗಳೆ,
ಕಣ್ಣರಳಿತು ನಗುವೊಲಿಯಿತು
ಮುನಿಸೋಡಿತು ಪ್ರಿಯಗೆ.

ನಮುಮುನಿಸಿನ ಪ್ರಣಯಾನ್ವಿತೆ
ಲಜ್ವಾತುರೆ ಮುಗ್ಧೆ
ಒಯ್ಯಾರದಿ ಪಿಸುನುಡಿಯುತೆ
ಒಲಿದಳು ಸುಸ್ವಿಗ್ಧೆ.

ಉಯ್ಯಾಲೆಯಾಡೋಣ!

ಉಯ್ಯಾಲೆಯಾಡೋಣವೇ? ಬಾರೆಲೆ ನಲ್ಲೆ!

ಉಯ್ಯಾಲೆಯಾಡೋಣವೇ? | ಪಲ್ಲವಿ ||

೧

092178

ಅಂಗಳದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನುರದ ರೆಂಬೆಯಲಿ

ಜೋತಾಡುವುಯ್ಯಾಲೆಯದೊ ಕರೆಯುತ್ತಿಹುದು.

ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಿಲ್ಲದಿರಲದಕೆ ಬೇಸರವಂತೆ

ಇನ್ನೇಕೆ ತಡ? ಬಾರೆ! ಹೋಗೋಣ ಕಾಂತೆ!

೨

ಸಂಜೆಯಾ ಹೊಂಬಿಸಿಲು ಎಲೆಗಳಲಿ ನಲಿಯುತ್ತಿದೆ

ತಂಗಾಳಿ ಸವಿಯಾಗಿ ತೀಡಿ ಒಲಿಯುತ್ತಿದೆ

ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಲರವದ ಸಂಗೀತವಾಗುತ್ತಿದೆ

ನೀ ಬಾರದಿರಲೀಗ ಎಲ್ಲ ವೃಥಾವಿದೆ.

೩

ಕಾದಂಬರೀ ಪಠನವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವೆಯ?

ರಾತ್ರಿಯೋದಲುಬಹುದು. ಪುಸ್ತಕವ ಮುಚ್ಚು.

ಕವಕೆಯಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಬಣ್ಣನೂಲಿನ ಲೀಲೆ

ಚಿತ್ರ ತಿಲ್ಲದ ಹೆಣತ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು ಸಾಕು.

೪

ಹಿಂದು ಮುಂದಿನ ದುಃಖವನು ಮರವೆಕಡಲಿನಲಿ

ತೇಲಿಸುತ್ತ, ರಸನಿಮಿಷ ಸವಿಯೋಣ ಬಾ.

ಪ್ರೇಮಪ್ರೊಂದೇ ಧರ್ಮ, ಸಂತೋಷವೇ ಮರ್ಮ.

ಚಿಂತೆಯನು ನೆನೆಯದಿರು. ನಲಿಯೋಣ ಬಾ.

ಉಯ್ಯಾಲೆಯಾಡೋಣವೇ? ಬಾರೆಲೆ ನಲ್ಲೆ!

ಉಯ್ಯಾಲೆಯಾಡೋಣವೇ?

ರೋಗಿಯಾದ ಮಡದಿ

ಮರುಗದಿರು ಮನದನ್ನೆ!

ಸ್ವಸ್ಥಳಹೆ ಚೆನ್ನೆ!

೧

ಬಾಳಿನಾಗಸವೊಮ್ಮೆ ಶುಭ್ರವಿರಬಹುದು

ಮಗುದೊಮ್ಮೆ ನರಳಿಕೆಯ ಕಾರ್ಮೋಡ ಬಹುದು

ಎರಡನೊಂದೇ ರೀತಿ ತಿಳಿವ ಸವಚಿತ್ತು

ಸಂಸಾರದಲಿ ತುಂಬಬೇಕಾದ ತತ್ತ್ವ.

೨

ತನ್ನ ಪತಿದೇವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ

ಹೊತ್ತುಹೊತ್ತಿಗೆ ಊಟ ತಿಂಡಿಯಿಲ್ಲೆಂದು

ಅವರ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಲಾರದಿಹೆನೆಂದು

ಬರಿದೇಕೆ ಕೊರಗುತ್ತಿಹೆ? ಬೇಡವಾ ಚಿಂತೆ.

೩

ಆರೋಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯನಿನಗೊದಗಿ ಬರಲೆಂದು

ತುಂಬು ಬಗೆಯಲಿ ಹರಕೆಯಾಯುತ್ತಿಹೆನಿಂದ.

ನಿನ್ನ ಮನದಾಳದಾ ನಲೈಯರಿವಿಹುದು

ನಿನ್ನ ಆರೈಕೆಯಲಿ ಸಲ್ಲಿಸುವೆನದನು.

೪

ನಮ್ಮ ದಾಂಪತ್ಯದಲಿ ಕತ್ತರೆಯು ತೊಲಗಿ

ಸವಿಸೊಗದ ಬಾಳ್ವೆಳಗು ಬೇಗನೇ ಬೆಳಗಿ

ಬರಲಿರುವದೆನ್ನವಾಶಾವಾದವೆಮಗೆ

ದಾರಿ ತೋರಲಿ ಮುಂದೆ ಧ್ರುವ ತಾರೆಯಾಗೆ.

ಮರುಗದಿರು ಮನದನ್ನೆ!

ಸ್ವಸ್ಥಳಹೆ ಚೆನ್ನೆ!

ನಲುಮೆಯ ನಲ್ಲ!

೧

ನಲುಮೆಯ ನಲ್ಲನೆ! ಪ್ರೇಮದ ಬೆಳೆಯನು
ಬಾಳಿನ ಬಯಲಲಿ ಬೆಳೆಯೋಣ!
ನೋವಿನ ವಿಷವನು ಹರುಷದ ಸುಧೆಯಲಿ
ತೇಲಿಸಿ ಮುಳುಗಿಸಿ ಮೆರೆಯೋಣ.

೨

ಒಲವಿನ ಹಾಲಿನ ಹೊಳೆಯಲಿ ವಿಯಯುವ.
ಸಂತಸ ಕೆರೆಗಳಲಿಜೋಣ.
ಗೆಲವಿನ ನಂದನವನದೊಳಗಾಡುವ.
ಬೆಳಕಿನ ಸಗ್ಗದಿ ಕುಣಿಯೋಣ.

೩

ಹೂವಿಂ ಹೂವಿಗೆ ಹಾರುವ ಬಣ್ಣದ
ಚಿಟ್ಟಿಗಳಂದದಿ ನಲಿಯೋಣ.
ಹುರುಪಿನ ನಗೆಹೂ ಮೊಗದಲಿ ಚೆಲ್ಲಲಿ
ನಲವಿನ ಜೀನನು ಹೀರೋಣ.

೪

ಪಾಳಿನ ಬಳ್ಳಿಗೆ ಬಿಳಿ ಹೂ ಮೂಡಲಿ.
ಮೂಡಿದ ಹೂವಿಗೆ ಹಣ್ಣಿರಲಿ.
ಹಣ್ಣಿನ ಬೆಳೆಯಲಿ ಭಾವೀ ಜೀವನ
ಧನ್ಯತೆ ಪಡೆಯಲಿ ಹದುಳದಲಿ.

ಗೋಳಿನ ಬಾಳಿನ ದುಗುಡದ ಬೀಳು
 ಸೋಲನು ಪಡೆಯಲಿ ನಾಶದಲಿ.
 ಬಾಳುವೆಯೆಲ್ಲಾ ಹಸಿದಿನ ಹಂದರ-
 ವಾಗಲಿ ಚಿಗುರಲಿ ನಗುತಿರಲಿ.

ಬಾಳಿನ ಬೆಳಕೇ! ಪ್ರೇಮದ ಹೊಳಕೇ!
 ನವಿನ್ಮಾರ ಎದೆಯೊಂದಿರಲಿ.
 ನಲವಿನ ಕಣ್ಣೇ! ಒಲವಿನ ಹಣ್ಣೇ!
 ಪ್ರೇಮಕೆ ಸಂತತ ಗೆಲವಿರಲಿ!

ದುಃಖ ರಾತ್ರಿ

೧

ದೂರದೂರಿನ ವಯಣದಿಂದಲಿ

ಬಾರನೇಕೆ ಸಖ?

ನನ್ನ ಬಾಳಿನ ನೋವು-ಸಂತಸ

ನೋಳ್ಪುದವನ ಮುಖ.

‘ಬರುವೆ ಕಂಡಿತ’ವೆಂದು ಹೇಳಿದ

ಸೊದೆಯನೊಡುವ ಮಧುರನಾದ

ತುಂಬಿ ಸರದಂತುಲಿಯುತ್ತಿರುವುದು:

ನನ್ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ.

ಈಗಲೂ ಜೊನ್ನವನು ಸುರಿವುದು

ನನ್ನ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ.

೨

ಹಾಸುಬಟ್ಟಿಯ ಹೊದವ ಪಟ್ಟಿಯ

ತೊಳೆದು ತಂದಿರುವೆ.

ತಲೆಯೆ ದಿಂಬಿಗೆ ನೂಲು ಹೂವಿನ

ಕುಸುರಿ ನೆಯ್ತಿರುವೆ.

ಮಲಗುಮಂಚದಿ ಬಿಳಿಯ ಹಾಸಿಗೆ

ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ ನಲ್ಲ ಬರವಿಗೆ.

ಇನ್ನು ಇನ್ನೂ ತಡೆವನೇತಕೊ

ನನ್ನ ನಲ್ಲಿಳೆಯ?

ಹೊತ್ತು ವಿಾರಿತು ಬಾರನೇನೋ

ನನ್ನ ಬಾಳ್ಗೆಳೆಯ?

೩

ಅವನೆ ಮುಡಿಸಲಿ ನನ್ನ ತುರುಬಿಗೆ

ಎಂಬ ತವಕದಲಿ

ಜಾಜಿ ದಂಡೆಯ ಸೂಡದೇ ಮಡ

ಗಿರುವೆ ನಾನಿಲ್ಲಿ.

ಕಪಿಲೆ ಕರೆದಿಹ ನೋರೆಯ ಹಾಲನು
ಬೆಳ್ಳಿ ಲೋಟಿಗೆ ಕಾಸಿ ಎರೆದೆನು
ಬಾಡಿ ಹೋಗುವುದೇನೊ ಹೂವಿನ
ಮಾಲೆ? ಸಖನಿಲ್ಲ.
ಹಳಸಿ ಹುಳಿಯುವುದೇನೊ ಕಾಸಿದ
ಹಾಲು? ಪ್ರಿಯನಿಲ್ಲ.

೪

ತಂತಿಯನು ಬಿಗಿಕಟ್ಟಿ ವೀಣೆಯ
ಸಿದ್ಧವಿಟ್ಟಿರುವೆ.
ಬೇಟೆ-ಕೂಟದ ಪ್ರಣಯ ಗೀತವ
ಕಟ್ಟಿ ಕಾದಿರುವೆ.
ಎಲ್ಲವೂ ಬರಿದವುದೇನೊ?
ಮಳಲಿಗೆರೆದಿಹ ನೀರೊ ಎನೊ?
ಊದುಬತ್ತಿಯ ಹೊಗೆಯು ಪರಿಮಳ-
ವೀಯೆ ಕಾದಿಹುದು.
ಹೂವಿನೆಣ್ಣೆಯು ನಲ್ಲನಣ್ಣೆಗೆ
ಸಿದ್ಧವಾಗಿಹುದು.

೫

ತೋಳ ತಳ್ಳೆಯ ತೆರಪು ಕಾದಿದೆ
ನಲ್ಲನಪ್ಪುಗೆಗೆ.
ಮಿರುಗು ಕೆನ್ನೆಯು ನುಣುಪುಗೊಂಡಿದೆ
ಮುತ್ತಿನೊತ್ತಿಗೆಗೆ.
ಕಣ್ಣ ನೀರನು ಕರೆವುದೊಂದೇ
ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದುದಿಂದೇ.
ನಲ್ಲನಿಲ್ಲದೆ ಶೂನ್ಯವಾಗಿದೆ
ನನ್ನ ಹೃದಯವಿದು
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಸಮಯ ಸರಿವುದು
ದುಃಖ ರಾತ್ರಿಯಿದು.

ವಿರಹಿಣಿ

೧

ಮೊಗದಲ್ಲಿ ನಗೆಯಿಲ್ಲ;
ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಿಲ್ಲ
ಮೊಗದ ಲವಲವಿಕೆಯದು ಹೃದಯದೊಳಗಿಲ್ಲ.

೨

ತಲೆಯ ಬೈತಲೆಯಲ್ಲಿ
ಉಟ್ಟಿರುವ ಬಟ್ಟೆಯಲಿ
ಸಲೆಮನವ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿಹ ಸುವಿಲಾಸವಿಲ್ಲ

೩

ಬಿಸಿಯುಸಿರ ಸುಯ್ಯುವಳು
ಕಂಡಲ್ಲಿ ಕಾಣುವಳು
ಬಸಿವ ಕಂಬನಿಯನ್ನು ನೆರೆತೊಡೆಯುತ್ತಿಹಳು

೪

ಆರೇನ ಕೇಳಿದರು,
ಮಾತಿಲ್ಲ. ಚಿಂತೆಯುರು-
ಕಾರಣವನೊರೆಯಳೊಂದಿನಿತಾದರೂ.

೫

ಜೀವ ಧಾರಣೆಗೆಂದು
ಆಹಾರವನು ತಿಂದು,
ಸಾವ ಸಮಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೈವ ತೆರವಿಹಳು.

೬

ಶೂನ್ಯತೆಯ ರೂಪಾಂತ
ಚೇತನಾತ್ಮಕ ಯಂತ್ರ
ಧ್ಯಾನವನ್ನಭ್ಯಾಸ ಮಾಳ್ಪವೋಲಿಹಳು.

೭

ವಿರಹಿಣಿಯು ಇವಳಿಂದು
ಒಲವಿನಾ ಪತಿಯಂದು
ಪರಿಣಯದ ಮರುದಿನವೆ ನಾಡನುಳಿದಿಹನ.

ಪ್ರೇಮಾಂಜಲಿ

೧

ಸಂಜೆಯಾಯಿತು; ರಾಗವಾಗಸವನಾವರಿಸಿ

ರಂಜಿಸಿದ ತೆರದಲ್ಲಿ ನನ್ನೆದೆಯಲಿ

ಅನುರಾಗವಿಡಿದಿಹುದು. ತಿಳಿಯಲಾರೆನು ನೀನು?

ಮನವು ತವಕಿಸುತ್ತಿಹುದು. ಬರಲಾರೆನಾ?

೨

ನಿಮಿಷಗಳು ಗಳಿಗೆಗಳು ಕಾಲನಾಳದೊಳಿಳಿದು

ಸಮವಾಗಿ ಸರಿಯುತ್ತಿವೆ. ನಿನ್ನ ಸೇರುವೆಯು

ಸಮನಿಸದೆ ಸಮಯವದು ಶೂನ್ಯತೆಯನಾನುವುದು

ಪ್ರೇಮಕನಿತಾದರೂ ತಾಳ್ಮೆಯಿದೆಯೇ?

೩

ಕಾಳಿಂದಿ ಸವಿಸರದಿ ಸಂಜೆಗಾಯನವನ್ನು

ಹೇಳುತ್ತ, ಹೊತ್ತನ್ನು ವೃಥಾವಾಗಿ

ಹಾಳು ಮಾಡದೆ, ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೇ ಹರಿಯುವಳು

ಹೇಳು—ನೀನೇಕೆಂತು ಕಾಲಗಳೆವೆ?

೪

ಕೆಲವು ಸುಮಗಳ ಕೋದು ಸರವ ಸುರಿದಿಹೆನಿಂದು

ಗೆಲವಿನೊಲವಿನ ಕಾಣ್ಕೆಯಿದನು ನೀನು

ಕೊಳ್ಳು ಬೇಗನೆ ಬಂದು; ಕೊಳ್ಳದಿರಲಾ ಮಾರಿ

ಕಳೆಗುಂದಿ ಕೊರಕೊರಗಿ ಸೊರಗದೇನು?

೫

ನಿನ್ನ ಸವಿಗೊಳಲಿನಾ ಗೀತೆಯನ್ನಾಲಿಸಲು

ನನ್ನ ಈ ಕಿವಿಯಿಂದ ತವಕಿಸುವುದು.

ನಯನಮೋಹನ ದೇಹ ಶೋಭೆಯನು ದಿಟ್ಟಿಸಲು

ಬಯಸುವುವು ಕಣ್ಣುಗಳು. ಬರಲಾರೆನಾ?

ಬಗೆಯ ನಲ್ಮೆಯ ನಿಧಿಯೆ! ನನ್ನ ಬಾಳಿನ ಬೆಳಕೆ!
ಸೊಗದ ಸನ್ಮಾರ್ತಿಯೇ ಬಾರೆಯೇನು?

ಹೇ ಪವಿತ್ರ ಪ್ರೇಮಮಯನೆ! ಕರುಣಾಳುವೇ!
ತಾಪವನು ತಿಳಿಯೆಯಾ ಹೆಂಗರುಳಿನ?

2

ಹೇ ನಲ್ಲ! ನೀನಾವ ತಾಣದೊಳಗಿದ್ದರೂ,
ನನ್ನೆದೆಯು ನಿನ್ನೆದೆಯೊಳ್ಳೆಕ್ಕವಾಗಿಹುದು.

ಬೇಡುವೆನು—ನಿನ್ನ ವಿಮಲ ಪ್ರೇಮ ನನ್ನಲ್ಲಿ
ಕೂಡಿರಲಿ! ನಿನಗಿದೋ ಪ್ರೇಮಾಂಜಲಿ!

ಮಗು

೧

ಸತಿ-ಪತಿಯರೆದೆಯೊಲವಿನೊಂದು ತಿಳಿನೀರಿಂದ
ಬೆಳೆದರಡು ಬಾಳಬಳ್ಳಿಗೊಂದು ಸಿರಿಹೂವು,
ಇಬ್ಬರನು ಸಮವಾಗಿ ಸಂಪ್ರೀತಿಗೊಳಿಸುತ್ತ,
ತೊಡೆಯುವುದು ಬಾಳ ಜಂಜಡದ ಬಿರುನೋವು.

೨

ಕೈಗಳನು ಮುಚ್ಚಿರುವ ಭದ್ರಮುಷ್ಟಿಯ ಬಿಡಿಸೆ
ಕಿರುನಗೆಯ ಮೊಗದಲ್ಲಿ ಕೇವಲವೆತ್ತುದು,
ನೋವಿನರಿವಿಲ್ಲದೆಯೆ ಕಾಲುಗಳ ಬಡಿವಾಗ
ಹಿಡಿದಿಡಲು ಹೂಸಗೆಯ ಹೊಸೆಯಿಸುವುದು.

೩

ಹಣೆಯಿಂದ ಮುಂಗುರುಳನತ್ತ ನೇವರಿಸಿದರೆ
ಸುಮ್ಮನೇ ತಲೆಯನಲ್ಲಾಡಿಸುವುದು.
ನೋಡಿಯೆತ್ತದೆ ಸರಿಯೆ, 'ಎತ್ತಿಕೋ' ಎಂಬಂತೆ
ಬರಿದೆ ಹಟದಲಿ ಚಂಡಿಹಿಡಿದಳುವುದು.

೪

ಹೊಳೆವ ಕಣ್ಣುಗಳ ನೋಡಿ, ಕೆನ್ನೆಗಳಿಗೊಂದೆರಡು
ಮುತ್ತನಿಟ್ಟರೆ ಮುದ್ದುನಗೆಯ ಬೀರುವುದು.
ತಂದೆಯೆತ್ತಿರುವಾಗ ತಾಯಿ ಹತ್ತಿರ ಬರಲು
ಅವಳೆಡೆಗೆ ಮೊಗ ಚಾಚಿ ತೋಳುನೀಡುವುದು.

ಸಾರ್ಥಕತೆ

೧

ನನ್ನ ಪುರುಷಾಯುಷ್ಯದಲಿ ಕಾಲು ಶತಮಾನ
ದಾಟುತಿರೆ ನನ್ನಾಕೆ ಬಂದು ಕೈವಿಡಿದು
ಮನೆಯನ್ನು ಮನವನ್ನು ನಗುವಿಂದ ಬೆಳಗಿಸುತ್ತ
ಬಾಳ ಹಸುರಾಗಿಸಿದಳೊಲವಿನಲಿ ಕೋದು.

೨

ಶೃಂಗಾರ ಕವನಗಳಿಗವಳೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಬುಗ್ಗೆ
ಎಂದೊಪ್ಪಿಕೊಂಡರೇಂ ನಗುವಿಗೇಡೆ ಬಂತೇ?
ಅವುಗಳನು ನಾನೋದಿ ಹೇಳಿದರೆ, ಅವಳ ಮೊಗ
ಲಜ್ಜೆಯಲಿ ಕೆಂಪಾಗಲದುವೆ ಸಾರ್ಥಕತೆ.

ಸಮರ್ಪಣ

ತುಂಬದೊಲವಿನ ಭರದಿ ಬಾಳ್ವೆಯು
ಮಡಿಲೊಳೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರು
ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ, ಸಹನೆಯಿಂದಲಿ
ಸಾಮರಸ್ಯವ ಸಾಧಿಸಿ,
ಬೆರೆತ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ನನ್ನೀ
ಪುಟ್ಟ ಕೃತಿಯು ಸಮರ್ಪಣ.
ಪ್ರೇಮ-ತೃಪ್ತಿಯ, ಶಾಂತಿ-ಸೌಖ್ಯದ
ಪ್ರೇಮಿಗಳಿಗಿದು ದರ್ಪಣ.

ಸಾಹಿತ್ಯರಂಜನಿ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ

ಉದ್ದೇಶ

ತುಚಿ-ರುಚಿಯಾದ ಸುರಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿ. ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟವನ್ನೂ ಸದಭಿರುಚಿಯನ್ನೂ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ನಿಯಮ

ಕಂತುವೊಂದರ ಚಂದಾ ಹಣ ~~೫೦~~ ^{೨೫} ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಚಂದಾ ಪಾರದಾಡವರಿಗೆ ~~೩೫~~ ^{೩೫} ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದು.

ನಮ್ಮ ಈ ವರೆಗಿನ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು

೧. ಕನ್ನಡ ಕುವಾರಸಂಭವ (ಅಮ್ಮೆಂಬಳ)	1	4	0	ಮುನಿ ದೊಡ್ಡ
೨. ಸರ (")	1	12	0	"
೩. ಪ್ರಣಯ ದರ್ಶನ (ವನಜಮೃತ್ಯು)	1	8	0	ಉಂಡು
೪. ವದ್ವಪರಾಗ (ಸೋಮಯಾಜಿ)	1	8	0	ತೀರಿದೆ
೫. ದುಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆ (ಅನಂತಯ್ಯ)	0	10	0	"
೬. ರಾಮಾತ್ಮಮೇಧ ಕಥೆ (ಅಮ್ಮೆಂಬಳ)	0	12	0	"
೭. ರಾಜಸೂಯಾದ್ವಾರ (ಸೋಮಯಾಜಿ)	1	4	0	"
೮. ಗದಾಯುದ್ಧದ ಸಾರ (")	1	0	0	"
೯. ಬಾಳ ಗೆಳತಿ (ಅಮ್ಮೆಂಬಳ)	0	12	0	"
೧೦. ಬೆಳ್ಳಕು	30. 00			
೧೧. ದೇವರ <u>ಪ್ರದಾತ ಸ್ವರೂಪ</u>	5. 00			

ಹರಾಮಲೆಗಾಡಿ

ಅನ್ನೆಂಬಳರ ಕೃತಿಗಳು

೧. ಕನ್ನಡ ಕುಮಾರ ಸಂಭವ
೨. ಸರ (ಕವನ ಸಂಕಲನ)
೩. ಪ್ರಣಯ ದರ್ಶನ (ನಾಟಕ ಸಂಕಲನ)
೪. ಶ್ರೀರಾಮಾಶ್ವಮೇಧ ಕಥೆ
೫. ಬಾಳ ಗೆಳತಿ

ಕೃತಜ್ಞತೆ

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯವಿತ್ತವರು.

೧. ಪಿ. ಎಸ್. ನಾರಾಯಣ ಕಾರಂತ
೨. ಏರ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಆಳ್ವ
೩. ವಾಸುದೇವ ಪಟ್ಟೇರಿ, ಕಾವುಮಠ
೪. ಬಿ. ಪದ್ಮನಾಭ ಸೋಮಯಾಜಿ
೫. ಕೊಡಕಲ್ಲು ನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟ
೬. ಕೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಭಂಡಾರಿ, ಪಠೇಲ್
೭. ಪಿ. ಗುರುರಾಜ ರಾವ್
೮. ಕೊಳಕೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಯ್ಯ
೯. ಪಿ. ತೀನ ಪೂಂಜ
೧೦. ಎಡ್ವಿನ್ ಡಿ'ಸೋಜ

ಕವಿಯ ಕುರಿತು

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ತರುಣ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಮೈಂಬಳ ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ನಾವಡರು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವರು.

ಇವರ “ಕನ್ನಡ ಕುಮಾರ ಸಂಭವ” ಕಾವ್ಯವು ಕವಿ ಕಾಳಿದಾಸನ ಕಾವ್ಯ ಮಾಧುರ್ಯವನ್ನು ಸವಿಯಲು ಸರಳವಾದ ಕೈಗನ್ನಡಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರ ಕುರಿತು ಶ್ರೀ. ಮಂಜೇಶ್ವರ ಗೋವಿಂದ ಪೈಗಳು—“..... ಕಾಳಿದಾಸನ ಕಾವ್ಯಗಳು ಸುಬೋಧವಾಗಿವೆಯಾದರೂ, ಈ ಅನುವಾದವು ಮತ್ತೂ ಸುಗಮವಾಗಿದೆ. ಇದರ ರಚನೆ ಸೊಗಸಾಗಿದೆ.” ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನಿತ್ತಿರುವರು.

ಇವರ ೫೦ ಕವನಗಳು “ಸರ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಧಾರವಾಡದ ಸಾಧನ ಪ್ರಕಟನಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಇದರ ಕುರಿತು ಶ್ರೀ. ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆಯವರು “..... ಎಲ್ಲ ಕವನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕವಿಯ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಸಹಜತೆ, ಪ್ರಸಾದ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಲಕ್ಷಣವಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಸಹಜಶಕ್ತಿಯಿದೆ. ಇವರ ಕವನಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಹಜತೆಯ ಒಪ್ಪುಬಂದಿದೆ. ನನಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವರ ಶೃಂಗಾರಾತ್ಮಕ ಕವನಗಳು ಪ್ರಿಯವಾಗಿ ತೋರಿದವು. ಅವರ ನಿಸರ್ಗ ಪ್ರೇಮವು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿದೆ.” ಎಂಬುದಾಗಿ ಬರೆದಿರುವರು.

ಇವರ “ಪ್ರಣಯ ದರ್ಶನ”ವು ಮೂರು ಗೀತ ನಾಟಕಗಳ ಸಂಕಲನವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಶೋಕಕುನಾಲ ತಿಷ್ಠರಕ್ಷಿತೆಯರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ “ಮೋಹಾಂಧ” ಯೆಂಬ ನಾಟಕದ ಕುರಿತು ಶ್ರೀ. ಬೆಟಗೇರಿ ಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮರು—“ವಸ್ತು ಚಮತ್ಕೃತಿ, ಪಾತ್ರಪರಿಪುಷ್ಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ಬಹುಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನಿಡು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಬಲ್ಲದು” ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿರುವರು.

ಇವರ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪುಸ್ತಕವೇ “ಶ್ರೀ ರಾಮಾಶ್ವಮೇಧ ಕಥೆ”. ಇದು ಮುದ್ದಣ ಮಹಾಕವಿಯ ಹಳೆಗನ್ನಡ ಗದ್ಯ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಅವನ ಮಾತುಗಳಿಂದಲೇ ಹೊಸಗನ್ನಡಿಸಿದ ಸಂಗ್ರಹಾನುವಾದ-ರಸಕೃತಿಯಾಗಿದೆ.

ಈ “ಬಾಳ ಗೆಳತಿ”ಯು ಶೃಂಗಾರ ರಸ ಸ್ಯಂದಿಯಾದ ಪ್ರೇಮಗೀತಗಳ ಒಂದು ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಸಂಕಲನವಾಗಿದೆ. “ಮೈಸೂರು ಮಲ್ಲಿಗೆ”ಯು ರಸಿಕ ಮನೋಹ್ಲಾದಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದಂತೆ, ಈ “ಬಾಳ ಗೆಳತಿ”ಯು ‘ಮಂಗಳೂರು ಮಲ್ಲಿಗೆ’ ಯಾಗಿ ರಸಿಕರಿಗೆ ಪರಿಮಳದ ಔತಣವನ್ನು ಉಣ್ಣಿಸಬಹುದೆಂದು ಗೆಳೆಯರು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿತ್ತಿರುವರು.

